

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXVII (62) • ŠTEV. (Nº) 10

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 2 de abril - 2. aprila 2009

ODPRTO PISMO PREDSEDKU REPUBLIKE DR. DANILU TÜRKU

Gospod predsednik!

Naslavjam to pismo na Vas kot nosilca najvišjega častnega naslova v državi. Položajno čast Vam priznavajo vsi državljanji, saj Vam je bila legitimno podeljena.

Objektivni častni položaj pa mora spremljati stopnja osebne častivrednosti, ki tudi zadeva javni interes. Ugled države se meri tudi po osebni podobi njenega najvišjega predstavnika.

V tem pogledu me zadnje tedne vznemirajoči pojavi, ki bi lahko ogrožali Vaš javni ugled. Mislim predvsem na odzive po odkritju enega od tolifik grobišč.

Ne vznemirja me toliko Vaša beseda v Trbovljah. Štejem jo za besedni spodrsljaj, ki Vas je spravil v zadrgo, iz katere bi se častno izvili s preklicem in obžalovanjem. Široka javnost, ki je besedo drugorazrednost razumela kot omalovaževanje tragike in zločina, bi ne imela vtisa, da ste neobčutljivi in pristrani.

Ko ni bilo obžalovanja nesrečnega izraza, me je bolj zaskrbelo Vaše pojasnjevanje, kam ste merili z izrazom, namreč na politično manipuliranje. Tu smo se pa znašli pred zapletom. O manipuliranju Vas niso vprašali, vendar ste ga izpostavili, hkrati pa vendar označili za manj pomembno. Namesto opravila je javnost doživelva izmikanje v prazno.

Ni lahko sprejeti niti Vašega prizadevanja za ublaževanje javne zgroženosti nad hudo delstvi. Ta sicer obsojate, a jih obenem primerjate z dogajanjem drugie v Evropi. Vaše ravnanje se približuje delnemu zmanjševanju krivde storilcev, češ, povsod so tako ravnali in bi bilo nenavadno, če ne bi tudi pri nas. Kakšen nagib imate za to relativiziranje? Sicer pa bi bilo prav, da bi povedali, kje so premagance, tudi njihove ženske in otroke, mučili, vezali z žico, sistematično množično streljali ali jim razbijali glave, jih zakopavali ali žive metali v Jame in rove ter za njimi brisali sledi. Sklicevanje na druga hudo delstva nikoli ne zmanjšuje krivde, večja zločinskošč pa sploh nagiba k strožjemu kaznovanju.

Z opozarjanjem na pomore drugje v Evropi odvračate pozornost od krivih za pomore pri nas. Kolikor je bilo tega drugje, je bilo večinoma izživljanje zmagovalcev nad tujimi poraženci. Pri nas pa je komunistična partija po naklepnu o svetovni revolucioni iztrebljala aktualne in potencialne politične nasprotnike. Pobijanje v revoluciji in po njej je bilo ideološko in notranjopolitično zasnovano. Ni šlo za razpoložensko znašanje nad premaganci, ampak za načrtno genocidno uničevanje politične skupine. Torej vse drugače kot kjer koli drugje.

Dne 20. junija lanskega leta ste se ponovno pietetno poklonili žrtvam iz Rodika, in sicer petim mladim ljudem in očetu petih otrok, ki jih je pobila nacistična vojska. Take pietete bi od Vas pričakovali tudi te dni ob neprimerljivih primerih. Tam ste rekli, da brez fašizma ne bi bilo posledic druge svetovne vojne in ne povojnih obračunavanj, pa tudi ne prevlade stalinizma, nedemokratične komunistične oblasti in kršitev človekovih pravic. Dovoljujem si te besede dopolniti takole. Dve zločinski ideologiji sta začeli vojno proti demokratičnim silam. Na Slo-

venskem je sovražna okupacija dala tretji zločinski ideologiji edino priložnost, da je sprožila revolucijo, z nasiljem pripeljala na oblast partijo, potem ko je z ustrahovanjem in pomori na koncu onemogočila vsako opozicijo. Res je torej, da brez nacizma in fašizma ne bi bilo vojne, a brez te tudi ne bi bilo komunistične revolucije in po letu 1945 ne bi bilo ne eksodusu ne domače strahovlade. Upam, da tak razvoj tudi Vi obžalujete in da se boste odrekli domaćim dejavnikom, ki so ga povzročili.

Pri tem Vas moram spomniti zelo poudarjeno na tisto, kar ste govorili ob spominu na umrle v Rodiku leto prej, natančno 23. junija 2007. Tam ste rekli, da so v zgodovinopisu vedno dobodošle nove osvetlitve in razlage in da je nujno vsestransko osvetljevanje dogodkov iz preteklosti. Vseeno pa ste ocenili partizanski boj kot temeljno pozitivno vrednotno, o kateri menda ne bi smelo biti novega ocenjevanja. Potem pa ste izrekli tole, navajam po Delu in Dnevniku: „Dejstvo, da je komunistična partija kot ena od organizatoric odpora zlorabila partizanstvo za lastno osvojitev oblasti in da je s partizanstvom legitimirala nedemokratični politični sistem, je treba priznati.“ Upam, da se izjavi ne odrekate in vztrajate na stališču, da je bilo partizanstvo orodje partije, ki ga je uporabila za nasilno uvedbo diktatorske oblasti. Morda boste sprejemali tudi, da je partija partizanstvo ne samo zlorabila, ampak po svojih načrtih sploh dala pobudo zanj in ga vodila. Pošten namen iskrenih borcev za svobodo lahko ocenjujemo kot pozitivno, ne moremo pa pozitivno vrednotiti institucionaliziranega partizanstva, saj je bilo po Vaši ugotovitvi orodje zla. Častno bi bilo, da ostajate pri vseh svojih besedah in oblikujete stališča brez zahajanja v protislovje.

Visoki položaj Vam nalaga skrb za pospeševanje medsebojnega razumevanja in mirnega družbenega sožitja. V tej smeri kdaj vabite k narodni spravi in mislim, da je Vaše poslanstvo tudi nakazovanje poti do nje. S svojega družbenega položaja bi mogli zastaviti tudi svoj osebni ugled in poskušati doseči, da se iskreni borci proti okupatorjem odrečijo nekdanji navezi s komunistično partijo in režimom ter izrečjo obžalovanje nad vsem hudim med revolucijo in po njej, ki se je zgodilo v njihovem imenu in z njihovim sodelovanjem. Na drugi strani pa bi moralo obvezati tudi po Vašem prizadevanju, da so se nasprotniki partizanstva bojevali za narod in domovino ter da se uvrščajo k zgodovinskim dejavnikom narodne svobode in časti. Brez teh pogojev bo govorjenje o spravi iluzorno, saj je očitno, da se morejo spraviti samo moralno primerljive strani. Narodni heroji ne morejo sesti k pogajalski mizi z narodnimi izdajalcji.

Gospod predsednik, od Vas pričakujem, da boste jasno in nepristransko ocenjevali preteklost, gojili enako sočutja do vseh, ki so doživljali in še doživljajo krivice, se zavzemali za popravljanje vsakršne škode, tudi tiste, ki zadeva čast in dobro ime, ter poguma pri odstopanju od vsiljenih ustaljenih naravnin.

Želim Vam, da uživate kar največje spoštovanje pri državljanih in v svetu.

BOŽIDAR FINK (Po Družini)

Čas za tiko diplomacijo

„Pogovori se nadaljujejo naprej. Prišlo je do pomembnega premika v intenzivnosti posvetovanj zunanjih ministrov Slovenije in Hrvaške z evropskim komisarjem Olliom Rehnom,“ je v zvezi z razmejitvenimi problemi s Hrvaško povedal predsednik vlade Borut Pahor.

Na vprašanje, ali je seznanjen z novim predlogom, ki ga je v sredo ministrom predstavil evropski komisar za širitev Rehn, in ali bo v prihodnjih dveh dneh na neformalnem zasedanju zunanjih ministrov Evropske unije prišlo do deblokade hrvaških pristopnih pogajanj z EU, je premier pojasnil, da so dogovorili, da strani ne bosta dajali izjav, „dokler ne bi bil dosežen dogovor, ki bi ga oba ministra najprej sprejela kot

sprejemljivega“. Poudaril je, da se bo slovenska stran tega držala.

Pahor je še povedal, da je zunanjji minister Samuel Žbogar seznanil vlado s potekom pogajanj s komisarjem Rehnom in hrvaškim zunanjim ministrom Goranom Jandrokovičem. Kot so sporčili v Evropski komisiji, je komisar Rehn v sredo 25. marca na tretjem srečanju s slovenskim in hrvaškim zunanjim ministrom v Bruslju predstavil nov kompromisni predlog o reševanju vprašanja meje in zastoja Hrvaške na poti v EU, o katerem je trojica že opravila prvo razpravo. Obe strani bosta predlog preučili in se nanj kmalu odzvali, so še pojasnili.

Predsednik slovenske vlade je sicer spomnil, da je hrvaški zunanjji minister

Jandrokovič napovedal, da Hrvaška vztraja pri svojih stališčih, Slovenija pa pri njenih. „Slovenija torej vztraja pri svojih stališčih, zaenkrat pri svojih stališčih vztraja tudi Hrvaška,“ povedal Pahor in poudaril, da je bil vendarle storjen velik premik naprej. Oba zunanjaja ministra, je nadaljeval Pahor, se zelo intenzivno pogovarjata z Rehnom in poskušata ugotoviti, ali bi bilo mogoče stališča zbljati. Pahor drugih komentarjev ni želel dajati, vnovič pa je pojasnil, da je čas za tiko diplomacijo. Po Pahorjevih besedah imata zunanja ministra jasna navodila predsednikov vlad in obeh vlad. „Sta pa seveda diplomi, ki morata preko iniciative komisarja Rehna priti do dogovora, ki bo sprejemljiv za obe strani,“ je dodal.

Minister Žekš na obisku v Kanadi

Minister za Slovence po svetu Boštjan Žekš se je v Torontu seznel s predstavniki krovnih organizacij slovenske skupnosti v Kanadi, Vseslovenskega kulturnega odbora in Kanadsko slovenskega kongresa.

Udeležil se je tudi tradicionalne prireditve Kulturni večer kanadsko slovenskega kongresa v Torontu, kjer je nastopil kot slavnostni govornik.

Žekš je pojasnil, da se je v Kanado odpravil, ker je imel posebno vabilo na soboto slovesnost Kanadsko slovenskega kongresa, prav tako pa se mu je zdelo tudi prav, da obišče Slovence in slovenske organizacije v Kanadi, ki zelo dobro delujejo. „Slovenska finančna podpora njihovim dejavnostim je v bistvu majhna in delajo sami zastonj, kar je pojem, ki smo ga doma skoraj že pozabili,“ je dejal minister.

„Predstavili so mi svoje dejavnosti in povedali, kje bi morda potrebovali pomoč iz Slovenije, pri čemer gre predvsem za organizacijsko pomoč slovenskih ministrstev in uradov. Težave so vsekakor rešljive,“ je dejal minister in na vprašanje o konkretnih primerih odgovoril, da gre na primer zato, da iz slovenskih uradov včasih ne dobivajo odgovorov. „Tega smo mi v Sloveniji navajeni, vendar pa se njim tu to zdi skrajno čudno,“ je dejal Žekš in dodal, da iz Kanade prihaja vse več prošenj za slovensko državljanstvo.

Povedal je še, da Slovenija razmišlja o tem, da bi v Kanadi utrdili mrežo častnih konzulatov. V Torontu, kjer je največ Slovencev, se je sestal z generalnim častnim konzulom Jožetom Slobodnikom in minister je opazil, da ima konzulat veliko obiskovalcev ter dejal, da dobro opravlja svoje delo. Med drugim se razmišlja o imenovanju častnega konzula v Edmontonu, kjer je Žekš v petek začel svoj obisk v Kanadi.

Minister je imel v Kanadi na programu srečanja z vidnejšimi predstavniki osrednjih slovenskih organizacij in društev ter tudi z uglednimi slovenskimi akademiki in znanstveniki, kot so Ervin Podgoršak, Tony Dimnik, Cristina Amon ter drugimi uglednimi in vidnejšimi Slovenci, ki živijo in delujejo v Kanadi.

Prvi dan obiska se je Žekš srečal s člani slovenskih društev v Edmontonu in Calgarju. V nedeljo, 29. marca pa je obiskal

Hamilton, kjer se je seznanil in srečal s številčno slovensko skupnostjo, ki deluje v okviru slovenske župnije St. Gregory The Great. Ob tej priložnosti si je v ogledal še slovensko šolo v Hamiltonu ter slovenski starostni dom v Torontu. V bližnjem Beamsville se je sestal s predstavniki in člani Vzajemne podporne zveze Bled, najstarejšega slovenske društva v Kanadi. Predstavnikom društva je za njihovo 75 letno delovanje predal priznanje urada vladde za Slovence v zamejstvu in po svetu za njihovo dolgoletno in pomembno povezovalno delo med Slovenci v Kanadi. Obisk, na katerem ga spremlja slovenski veleposlanik v Ottawi Tomaž Kunstelj, je ministr sklenil v torek.

Več prebivalcev, a več tujcev

Število prebivalcev Slovenije se je v tretjem četrletju lani povečalo za 0,7 odstotka oziroma za 14.341 ljudi. Tudi tokrat se je povečalo zlasti zaradi selitvenega prirasta tujcev.

Kot so sporočili s Statističnega urada RS (Surs), je bil v omenjenem obdobju v Sloveniji pozitiven tudi naravni prirast in je znašal 1257 oseb oz. 2,4 na 1000 prebivalcev.

V tretjem četrletju leta 2008 se je rast priseljevanja v Slovenijo nadaljevala. V državo se je priselilo 17.080 prebivalcev, v tujino pa se jih je odselilo 3996. Selitveni prirast je bil tako 13.084 oseb, navajajo na Sursu in dodajajo, da vse od leta 1995 prirast še ni bil tako visok. Gre predvsem za priseljevanje tujih državljanov zaradi pozitivne ali sezonskega dela.

Število živorojenih otrok je bilo v tretjem četrletju lanskega leta za 525 višje kot v drugem četrletju, število umrlih oseb pa je bilo nižje. Naravni prirast je znašal 1257 oseb, kar je skoraj dvakrat več (za 89,9 odstotka več) kot v drugem četrletju lani.

Skupni prirast prebivalstva je bil v tretjem četrletju 2008 po navedbah Sursa „krepko pozitiven“. Število prebivalcev Slovenije se je namreč povečalo kar za 14.341 oseb, pri čemer gre glavni del prirasta pripisati priseljevanju tujcev. Selitveni prirast slovenskih državljanov pa je bil v istem obdobju negativen, saj se je izselilo 19 oseb.

Kdaj bo Slomšek svetnik?

Kardinal Franc Rode ob obisku v Mariboru še ni mogel napovedati, kdaj bi Vatikan blaženega Antona Martina Slomška lahko razglasil za svetnika. Kot je dejal, je stopnja med beatifikacijo in kanonizacijo veliko lažja kot stopnja od božjega služabnika do blaženega, večini formalnosti je že ugodeno, a je nadaljnje korake težko napovedati.

„Njegovi spisi in življenjepis so že preučeni in pregledani, zato tukaj ne bi smelo biti več težav. Potreben je samo en čudež, česar pa se ne da predvideti. To je odvisno od molitev vernikov in božje milosti,“ je pojasnil kardinal, ki se je v četrtek, 26. marca v Mariboru kot osrednji slovenski govornik udeležil Pastoralnega foruma z naslovom Za blagor mesta!, ki pomeni vrhunec priprav na mariborski misijon ob letošnjem Slomškovem letu.

Kardinal Rode se je med drugim dotaknil tudi novih škofijskih meja v Sloveniji in razdelitve Slovenije na dve nadškofiji. Z vidika državnosti bi bila Slovenija kot samostojna država po njegovem mnenju z eno samo metropolijo in tremi škofijami videti preskromno, zato je bilo povečanje števila škofij normalno ravnjanje. Kot je dodal, je takšna delitev pomembna tudi s cerkvenega vidika, saj se nove škofije počasi uveljavljajo.

„Maribor letos praznuje 150-letnico prenosa škofije v svoje mesto, kar je bilo pomembno tudi iz narodnostnega vidika, saj je Slomšek s tem zakoličil slovensko ozemlje in ga pomaknil proti severu. Če bi takrat škofijo preselil v Celje, kar je bilo v nekem trenutku tudi predvideno, je vprašanje, kje bi bila danes meja Slovenije,“ je Rode posebej izpostavil pomen Slomška, o katerem je pozneje temeljito spregovoril tudi na Pastoralnem forumu.

Sicer pa je slovenski kardinal ob opisovanju Slomškovih

dejal, je prav v tem tudi skrivnost njegovega uspeha, Slomšek pa je med drugim s sodelovanjem pri ustanovitvi takratne avstrijske škofovsko konferenco, ki je v tistem času pomenila nekakšno srednjeevropsko škofovsko konferenco, dokazal tudi to, da je človek evropskega formata.

Misjon ob Slomškovem letu 2009 bo potekal od 29. marca do 5. aprila v vseh 16 župnih mariborskih dekanijih. Gre za osrednji dogodek ob omenjeni 150-letnici prenosa sedeža lavantske škofije iz Šent Andraža na avstrijskem Koroškem v Maribor, obenem pa letos mineva deseto leto od Slomškove razglasitve za blaženega.

Ob pomembni obletnici bodo sicer v mestu potekali številni drugi dogodki, med katerimi velja omeniti osrednje vseslovensko slavlje 26. septembra na stadionu Ljudski vrt, simpozij o pomenu prenosa škofovskega sedeža v Maribor, ki bo potekal med 22. in 24. oktobrom, nadškofija pa si skupaj z vodstvom Univerze v Maribor in Mestne občine Maribor še vedno prizadeva, da bi letošnja občinska slovesnost ob spominu na Slomškov prihod v Maribor 4. septembra dobila tudi državni pridih.

zaslug med drugim izpostavil tudi njegovo prizadevanje za slovensko narodno enotnost ter enakopravnost vseh njenih prebivalcev. Ob tem je kardinal Rode s Slomškovim citatom, ki bi lahko bil aktualen še danes, na dušo popihal tudi Štajercem, in sicer z besedami: „Meni je prav, da Kranjci zvonec nosite, pa pozabiti ne smete, da smo tudi mi Sloveni, in ne terjajte, da vselej le vaša obvelja.“

Mariborski nadškof Franc Kramberger je ob Rodetovem obisku in pastoralnem dogodku med drugim povedal, da Slomšek svojega dela ni naslonil ne na politiko ne na stranko ali finance, pač pa na kulturo, ki je stalnica vsakega naroda, medtem ko se vse ostalo menja. Kot je

dejal, je prav v tem tudi skrivnost njegovega uspeha, Slomšek pa je med drugim s sodelovanjem pri ustanovitvi takratne avstrijske škofovsko konferenco, ki je v tistem času pomenila nekakšno srednjeevropsko škofovsko konferenco, dokazal tudi to, da je človek evropskega formata.

Misjon ob Slomškovem letu 2009 bo potekal od 29. marca do 5. aprila v vseh 16 župnih mariborskih dekanijih. Gre za osrednji dogodek ob omenjeni 150-letnici prenosa sedeža lavantske škofije iz Šent Andraža na avstrijskem Koroškem v Maribor, obenem pa letos mineva deseto leto od Slomškove razglasitve za blaženega.

Ob pomembni obletnici bodo sicer v mestu potekali številni drugi dogodki, med katerimi velja omeniti osrednje vseslovensko slavlje 26. septembra na stadionu Ljudski vrt, simpozij o pomenu prenosa škofovskega sedeža v Maribor, ki bo potekal med 22. in 24. oktobrom, nadškofija pa si skupaj z vodstvom Univerze v Maribor in Mestne občine Maribor še vedno prizadeva, da bi letošnja občinska slovesnost ob spominu na Slomškov prihod v Maribor 4. septembra dobila tudi državni pridih.

Inzko visoki predstavnik v BiH

Dosedanji avstrijski veleposlanik v Sloveniji Valentin Inzko je, 27. marca v Sarajevu uradno prevzel dolžnosti visokega predstavnika mednarodne skupnosti v Bosni in Hercegovini. Koroški rojak je s tem zasedel položaj, ki je primerljiv predsedniku oziroma guvernerju neke države. Valentin Inzko se je ta teden udeležil seje stavnega odbora Sveta za uresničevanje miru v Bosni in Hercegovini. Ob koncu dvodnevnega srečanja, na katerem je dobil še zadnjo zeleno luč ta položaj, je začel z enoletnim vodenjem Bosne in Hercegovine. Inzko je na položaju nasledil Miroslava Lajčaka, ki je od januarja slovaški zunanjji minister.

Inzko je kot kandidata za položaj izbrala Evropska unija 23. februarja, nato pa so morali s kandidatom soglašati tudi v ostalih članicah Sveta za uresničevanje miru v BiH, v katerem je skupno 55 držav. Njegova naloga bo predvsem še naprej skrb za izvajanje Daytonega mirovnega sporazuma, s katerim se je končala vojna v BiH (1992-1995).

Visoki zunanjepolitični predstavnik EU Javier Solana je izrazil zadovoljstvo, ker je PIC na njegovo priporočilo imenoval Inzka za posebnega predstavnika EU v BiH, pa tudi predstavnika mednarodne skupnosti v BiH. Označil ga je kot izkušenega diplomata, ki se dobro spozna na Zahodni Balkan in še posebej na razmere v BiH. Kot je dejal, se veseli sodelovanja z njim. Zaželet mu je uspeh pri delu, zahvalil pa se je tudi Lajčaku za predanost in izjemno delo v času opravljanja funkcije. Inzko bo na loge posebnega predstavnika EU v BiH opravljal do 28. februarja 2010, so še sporočili iz Bruslja.

Član predsedstva BiH Željko Komšić je prav tako označil Inzka kot „izjemnega človeka in diplomata ter dokazanega prijatelja BiH“, dodal pa, da bo za uspešno delo moral imeti soglasno podporo mednarodne skupnosti, poroča tiskovna agencija Federacije BiH Fena.

Njegovo imenovanje so pozdravili tudi voditelji treh najbolj vplivnih strank v BiH - Dragan Čović iz HDZ BiH, Sulejman Tihic iz Stranke demokratske

akcije (SDA) in Milorad Dodik iz Stranke neodvisnih socialdemokratov (SNS), vendar pa so imeli različne poglede na dolžino trajanja in vsebino njegovega mandata.

Vsi so ocenili, da gre za izkušenega diplomata z dobrim poznavanjem razmer v BiH. Tihič je ob tem menil, da bi moral začeti s prizadevanji za prenos svojih pooblastil na institucije BiH. Tihič in Čović sta bila mnenja, da mora kot novi visoki predstavnik sodelovati pri uresničevanju Daytonega sporazuma in v njem vsebovane ustave, Dodik pa se je glede ustave zavzel za dogovor domačih politikov brez posredovanja mednarodne skupnosti, poroča hrvaška tiskovna agencija Hina. Vsekakor Inzko delo ne bo lahko.

Dosedanji avstrijski veleposlanik v Sloveniji, koroški Slovenec Valentin Inzko se je rodil 22. maja 1949 v Celovcu in je poročen s slovensko mezzosopranistko argentinskega rodu Bernardo Fink. Dvojezično osnovno šolo je obiskal v Svečah v Rožu na avstrijskem Koroškem, nato pa šolanje nadaljeval na slovenski gimnaziji v Celovcu. Na grški univerzi je študiral pravo ter srbski in ruski jezik, na Dunaju pa je po doktoratu iz prava študiral tudi na Diplomski akademiji.

Diplomatsko kariero je začel v Mongoliji in Šri Lanki, kjer je deloval kot namestnik vodje predstavnštva Programa ZN za razvoj (UNDP), nato se je zaposlil na avstrijskem zunanjem ministru na Dunaju. Leta 1982 je postal ataše za kulturo in tisk na avstrijskem veleposlanstvu v Beogradu, čez štiri leta (1986) pa je odšel na avstrijsko predstavnštvo pri Združenih narodih v New Yorku, od koder se je leta 1989 vrnil na avstrijsko zunanje ministrstvo.

Od oktobra do decembra 1992 je vodil misijo Organizacije za varnost in sodelovanje (Ovse) v Sandžaku, sicer pa je bil med letoma 1990 in 1996 kulturni svetnik na avstrijskem veleposlanstvu v Pragi, od 1. januarja 1993 pa ustanovitveni direktor Avstrijskega kulturnega inštituta v Pragi.

V svoji bogati diplomatski karieri je bil tudi avstrijski veleposlanik v Sarajevu, leta 1999 pa se je znova vrnil na

avstrijsko zunanje ministrstvo, kjer je do imenovanja za avstrijskega veleposlanka v Sloveniji vodil oddelek za srednjo, vzhodno in jugovzhodno Evropo, Srednjo Azijo in Južni Kavkaz. Veleposlanik v Sloveniji je od 20. januarja 2005.

Varnostni svet ZN je 25. marca potrdil imenovanje Inzka za visokega predstavnika mednarodne skupnosti v BiH. 15 članic VS ZN je soglasno sprejelo ustrezno resolucijo, v kateri so pozdravile in se strinjale z imenovanjem Inzka na položaj v BiH, poročajo tiskovne agencije.

Na položaju avstrijskega veleposlanka v Sloveniji bo Inzka nasledil Erwin Kubesch, dosedanji avstrijski veleposlanik na Dansku.

Zakon o odškodninah

Državni zbor se je seznanil s predlogom novele zakona o plačilu odškodnine žrtvam vojnega in povojnega nasilja, ki predvideva izdajo dodatnih državnih obveznic za izplačilo odškodnin. Poleg tega se bodo odškodnine po odločbah, ki so bile izdane po 15. septembru 2008, odselej izplačevale v gotovini in ne več v obveznicah.

Odškodnine trenutno izplačuje Slovenska odškodninska družba (Sod), in sicer v višini do 1251,88 evra v gotovini ter nad to višino v državnih obveznicah RS39.

Ker pa je bilo izdanih več odločb kot pa obveznic, je treba število izdanih obveznic povečati, je povedala državna sekretarka na ministrstvu za finance Helena Kamnar. Predlog zakona tako predvideva izdajo dodatnih 2,5 milijona obveznic, kar ob vrednosti posamezne obveznice (4,17 evra) znaša skupaj 10,4 milijona evrov.

Ker v tem trenutku ni mogoče oceniti števila upravičencev, ki bodo vlagali vloge še v neomejenem časovnem roku, vlada predlaga, naj se izplačila po novem v celoti izvršujejo v gotovini, je še povedala Kamnarjeva.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Položaj se vedno bolj zapleta. Vlada je res s predčasnim sklicem volitev presenetila opozicijo, a tudi sama je ostala v nevšečnem položaju. Kandidatov je preveč, a niso vsi tako priljubljeni, kot bi že zeli.

Torej, 28. junija. Potem, ko je bil potreben zakon potren v poslanski zbornici, vrla tudi v senatu ni imela težav. Kar 42 senatorjev (6 več, kot je bilo potrebno), je potrdilo vladni predlog. Tako bomo volitve imeli v nedeljo, 28. junija. Pisali smo že o različnih ciljih ali namenih te sprememb. Vlada se je tako že zelelaogniti temnim mesecem, ki jih kriza prinaša vsak dan in ki se lahko poostroji v drugi polovici leta. Hotela pa je tudi opozicijo prikrajšati za čas debate in pogajanje v iskanju čim bolj skupnega nastopa. A tudi v tem se je zmotila. Kar gre v tem primemu le za nadomestne parlamentarne volitve, dejansko ni važno, kdo je prvi in kdo ne, temveč koliko poslancev pridobi (ali zgubi) vsak sektor. Vlada lahko tudi v provinci Buenos Aires zasede prvo mesto, a če ne dobi vsaj polovico glasov, bo izgubila življenjsko važne poslanske sedeže, kar ji bo onemogočilo dosedjanje neomejeno postopanje. Nasprotno pa opozicija, čeprav se ni združila, že dela načrte za skupen nastop po volitvah. In ti načrti presegajo provincialne meje in se širijo po državi, kar v vladni palači vzbuja nezaupanje in preplah.

Vsaj nekaj zrelosti. Neštetokrat smo na tem mestu jadikovali ob prizori politične nezrelosti opozicije. Kako so razni veljaki v težkih trenutkih vedno stavili na prvo mesto lastne interese, potem pa šele skupni blagor. Pretekli teden sta nas presenetila obo veljaka upornega peronizma v provinci Buenos Aires. Franciso de Narváez in Felipe Solá sta sklenila skupni nastop in Solá je prvo mesto prepustil svojemu kolegu. To je bil hud udarec za predsednika vladnega peronizma, ki je do zadnjega upal, da bosta dva nastopila ločeno, ker nihče ne bo popustil v zahlevi prvega mesta na kandidatni listi. Takoj za tem so anekte pokazale, da se priljubljenost in namen volivcev hitro suče v prid De Narváezu.

Pretekli teden sta nas presenetila obo veljaka upornega peronizma v provinci Buenos Aires. Franciso de Narváez in Felipe Solá sta sklenila skupni nastop in Solá je prvo mesto prepustil svojemu kolegu. To je bil hud udarec za predsednika vladnega peronizma, ki je do zadnjega upal, da bosta dva nastopila ločeno, ker nihče ne bo popustil v zahlevi prvega mesta na kandidatni listi. Takoj za tem so anekte pokazale, da se priljubljenost in namen volivcev hitro suče v prid De Narváezu.

Odškodnine trenutno izplačuje Slovenska odškodninska družba (Sod), in sicer v višini do 1251,88 evra v gotovini ter nad to višino v državnih obveznicah RS39.

Ker pa je bilo izdanih več odločb kot pa obveznic, je treba število izdanih obveznic povečati, je povedala državna sekretarka na ministrstvu za finance Helena Kamnar. Predlog zakona tako predvideva izdajo dodatnih 2,5 milijona obveznic, kar ob vrednosti posamezne obveznice (4,17 evra) znaša skupaj 10,4 milijona evrov.

Ker v tem trenutku ni mogoče oceniti števila upravičencev, ki bodo vlagali vloge še v neomejenem časovnem roku, vlada predlaga, naj se izplačila po novem v celoti izvršujejo v gotovini, je še povedala Kamnarjeva.

v celoti združena. A to je zaenkrat prevelika zahteva. Tudi sicer taktično je bolje, da opozicijo zastopata dva velika bloka: levi in desni. De Narváez in Solá sta takoj po dogovoru sicer povabilo Margarito Stolbizer, da se jih pridruži. A to je bila bolj galantna gesta kot pa realna možnost. Gospa, ki zastopa radikalno stranko in levo povezavo, je ponudbo prijazno odklonila. Je pa z vsemi silami zavezana v delo, da sestavi najboljšo listo in pokaže, da je radikalizem v provinci še živ. Išče tudi izven stranke in v vrstah upornih kmetov. Vse skupaj precej slabo kaže vladi, ker tudi če dospe na prvem mestu, bo tako izgubila veliko poslanskih mest. Okoli Kirchnerja vsekakor še vedno zaupajo dobrim rezultatom v drugem in tretjem predmestnem pasu. A prav v to področje De Narváez usmerja svoje sile. Napoveduje se (prosto po Gregorčiču) „bo strašno besneč“. Položaj vlade je tolič bolj šibak, ko v notranjosti slabo kaže. Provinca Santa Fe je zanjo skoraj izgubljena. Ankete kažejo Reutemann na prvem mestu in Binnerjeve socialiste na drugem. V Cordobi ni nič boljše. V prestolnici bo vlada tudi prišla komaj tretja. Na državnih ravnih predstavlja povezava Carrió-Stolbizer-Binner. Oblaki se grmadijo.

In kmetje? Uspešno je izpadla nova stavka, a pokazala, da ni istega navdušenja za cestne blokade. Je pa samo vodstvo štirih kmečkih organizacij skupalo prepricati najbolj razgreti manifestante, naj nikar ne pretiravajo z blokadami in zlasti, naj ne segajo po nasilju, oziroma naj ne zapadejo pastem, ki jih je v tem oziru nastavljal provladi sindikalizem prevoznikov. Namen je nadaljevati z uprizoritvijo dialoga z vladom, pritisati v parlamentu in predvsem pomagati opoziciji v teku volilne kampanje. Vse ostalo (tudi izvoz, da vlada ne bi kasirala preveč denarja) bo počakalo za dobo po volitvah.

„Vrocina dengue“. Ta izraz uporablja slovenski mediji, ko poročajo o tropski mrzlici, ki sedaj razsaja po severu Argentine. Epidemija je presenetila vladu, čeprav so razni strokovnjaki opozarjali glede pomanjkanja zdravstvene preventivne na raznih področjih. Najprej so hotel problem prikriti, zlasti v provinci Chaco, kjer je položaj najhujši in primerov največ. Bolezen je kot časovno bombo

SLOVENCI V ARGENTINI

Iz delovanja srednješolskega tečaja

Šolsko leto se je začelo tudi na Slovenskem srednješolskem tečaju ravnatelja Marka Bajuka. V soboto 7. marca smo imeli v šolskih prostorih v Slovenski hiši sprejemne izpite za vstop v prvi letnik. Najprej smo se zbrali v cerkvi Marije Pomagaj. Vse zbrane osmošolce in njihove starše je pozdravila ravnateljica prof. Neda Vesel Dolenc in razložila potek izpita. Gospod Pavle Novak CM je podal duhovno misel, vsi skupaj pa smo z molitvijo prosili božjega blagoslova in razsvetljenje sv. Duhu.

Nato je potekal izpit. Po točki nareka so delovale tri komisije, pod vodstvom prof. Metke Mizerit. 40 kandidatov je opravilo izpit.

V ponedeljek, 9. marca je imel profesorski zbor začetno sejo. Pripravili smo koledar, urnike ter načrtovali delo za šolsko leto 2009. Sejo je vodila ravnateljica prof. Neda Vesel Dolenc.

V soboto 14. marca pa je najprej nekaj dijakov opravilo popravne in dopolnilne izpite in s tem doseglo možnost vpisa v naslednje letnike. Ob 17. uri se je začelo vpisovanje. V letu 2009 je vpisanih 158 dijakov.

Ob 18. uri je bila začetna sv. maša, ki jo je daroval profesor g. Pavle Novak CM. Petje so lepo pripravili letošnji dijaki petega letnika.

Po maši je dijakom in staršem spregovorila ravnateljica tečaja prof. Neda Vesel Dolenc, ki je po začetnem pozdravu dejala:

„Z veseljem, odgovornostjo in proseč božjega blagoslova prisostvujemo odprtju novega šolskega leta, 49. v zgodovini tečaja. Ob razmišljaju na vodilno misel današnjega srečanja mi misli uhajajo na prebrane spise o slovenskem, o našem jeziku. Le nekaj citatov, ki bi jih rada delila z vami.

Takole je že pred več kot 50 leti napisal naš zdolmski pisatelj Karel Mauser: 'Zapisano stoji v bukvah, da bomo dajali odgovor za vsako besedo. Dajali ga bomo tudi za domačo besedo, za svoj jezik. Dobrina je to, stoletja stara, po božji volji ohranjevana in Bog bo nekoč terjal odgovor tudi zanje. Dal nam jo je, da v nej izražamo svoja čustva in svoje misli. Ponosni moramo biti, da je med tisoči tudi naš jezik, naša beseda. Dolžni smo

ga hraniti in ceniti.' Do tu pisatelj.

Organizacija Združenih narodov za izobraževanje znanosti in kulturo (UNESCO) je datum 21. februarja razglasila za mednarodni dan maternega jezika. S tem želi opozoriti na potrebo po ohranjanju kulturne in jezikovne različnosti in poziva k harmoničnemu sobivanju jezikov vseh dežel. Ob letosnjem praznovanju je UNESCO objavil zaskrbujočo statistiko, da je ogroženih okoli 2500 od približno 6000 jezikov na svetu.

Ob tem praznovanju se je urednik tednika Svoboda Slovenija, diplomirani časnikar Tone Mizerit v uvodnem članku vprašal: 'Slovenščina je ogrožena? Uradno gotovo ne. A kljub tej trditvi je vodja sektorja za slovenski jezik na Ministrstvu za kulturo Velemir Gjurin dejal: Res pa je, da znamo bolj ceniti tuje jezike kot svojo materinščino ... Za slovenščino ne bo nihče dal pet stotinov, medtem ko je za tečaj tujega jezika marsikdo pripravljen odštetri precej denarja.'

Kaj pa slovenski jezik med nami? Je resnično ogrožen? Kljub pozitivnemu odgovoru je danes trenutek, in zato smo tu, da premislimo naš odnos do slovenščine, naš namen, da jo ohranimo in žrtve, ki smo jih pripravljeni doprinesti, da jo bomo izboljšali in posredovali bodočim rodovom. Bodimo optimisti, še je čas. Vsak posameznik in vsi skupaj strmimo za tem ciljem.

Temu nam Bog pomagaj."

Ravnateljica je potem na dijake naslovila še nekaj napotkov za šolsko leto. Omenila je tudi dela in izboljšave, ki so bile izvedene v počitniški dobi in se zahvalila dobrotnikom: „S tega mesta prisrčna zahvala Uradu RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, krovni organizaciji Zedinjeni Sloveniji, RASTI XXXVII ter podjetju Janeza Urbančiča.“

V soboto, 28. marca pa smo imeli prvi dan pouka. Takoj na začetku so se profesorji in dijaki zbrali v cerkvi Marije Pomagaj. Po pozdravu ravnateljice je podal duhovno misel in zaključil z molitvijo profesor g. Franci Cukjati. Za tem so dijaki v spremstvu profesorjev odšli v učilnice z željo uspehov v novem šolskem letu 2009.

Že ob koncu lanskega leta (v torek, 9. decembra 2008), je v Torontu umrl v svojem 84. letu dr. Peter Klopčič, ki je bil starosta Slovenske ljudske stranke v Kanadi, Severni Ameriki in po svetu. Dr. Peter Klopčič je v izseljenstvu nadaljeval delo dr. Mihe Kreka, ki je leta 1945, kot član Slovenske ljudske stranke, postal član Unije evropskih krščanskih demokratov (UEKD). Po njegovi smrti je zastopstvo prevzel dr. Puš in nato dr. Peter Klopčič, ki je kot predstavnik Slovenske ljudske stranke v izgnanstvu predstavljal slovenske interese in članstvo v Uniji do leta 1990. Udeleževal se je sestankov Unije evropskih krščanskih demokratov v Evropi in po svetu.

Predstavniki SLS v izgnanstvu na čelu z dr. Klopčičem so v Parizu leta 1990 članstvo v UEKD izročili SKD. To članstvo je veliko pripomoglo k mednarodnemu priznanju Slovenije, ker so bili takrat krščanski demokrati na vladu v večini zahodnoevropskih držav.

Peter Klopčič se je rodil v Ljubljani leta 1925. Njegova najstnitska leta so bila naznamovana s prezgodnjim smrtno njegove matere Marije leta 1940 in kmalu zatem še z drugo svetovno vojno. Na svoji koži je izkusil težo druge svetovne vojne, saj je bil rešen z italijanskima vojaškima vlaka, ki jih je peljal v internacijo. Bil je v partizanih, kjer je spoznal njihovo dvojno moralno, doživel je Roško ofenzivo in dočakal konec vojne na domobranci strani. Leta 1945 je s tisoči drugih Slovencev zapustil domovino. Sledila je prisilna vrnitev iz Koroške in rešitev s pobegom s transporta smerti, nato skrivanje in pot v Italijo. Tam je začel študij na univerzi v Milenu in ga končal z doktoratom iz ekonomije v Madridu v Španiji. Z ženo Luiso sta imela štiri otroke (najstarejša hčerka je umrla leta 1990), ki so mu bili v ponos in veselje. Še zlasti se je rad posvečal svojim vnukom in vnukinjam. Leta 1958 se je dr. Klopčič z družino preselil iz Španije v Kanado.

V Kanadi se je močno strokovno uveljavil v provincijski vladni Ontario. Uspešno pa se je udejstvoval tudi v slovenski skupnosti v Torontu. V „Hranilnici in posojilnici Slovenia“ je deloval več kot štirideset let. Več let je bil tajnik in predsednik Slovenskega doma v Torontu. Bil je pobudnik in skupaj z drugimi organizator prvega „Slovenskega dneva“ na Slovenskem in številnih za njim. S častnim konzulom Jožetom Slobodnikom je dal pobudo in s pomočjo sodelavcev uresničil največjo slovensko demonstracijo v Kanadi, v Queen's parku, za svobodno Slovenijo v času, ko je bila Slovenija napadena. Skratka mož, ki je bil v ponos domovine Slovenije in Slovencev v Kanadi.

Predsednik Republike Slovenije dr. Janez Drnovšek ga je leta 2006 ob njegovi 80-letnici odlikoval s častnim znakom svobode Republike Slovenije za pomoč pri osamosvojitvi Slovenije in njenem mednarodnem priznanju ter za delo v slovenski skupnosti v Kanadi. Naj mu bo lahka kanadska zemlja, vsem nam, ki smo ga osebno poznali, bo ostal v trajnem spominu.

S.R.

OB 30-LETNICI SMRTI DR. RUDOLFA HANŽELIČA

„Naš“ počitniški dom (3 - konec)

VINKO RODE

Poiskal sem tudi grobova Benita in Celse Cepeda, saj smo v njegovi sosedstvini večkrat taborili. Njegova hčerka Maricel nam je vsako jutro prinesla še toplo mleko, pravkar pomolzeno in nič „krščeno“. Doña Celsa je znala pripraviti mate po vseh pravilih gavčevskega izročila. On zelo ponosen na svojega konja, na svoj krov. Ko je bil v zrelih letih, so ga celo ovekovečili na stenskem koledarju.

In kaj sem še doživel ob tistem obisku na božji njivi? To naj bi bila objubljena anekdota.

Ko sem se bližal pokopališču opazim, da je tam parkirala gasilska kamioneta. Tриje moški so vstopali z nekim orodjem in vrečami. O, sem si mislil, sodni postopek; nekoga bodo izkopali, morda prekopali.

Ko sem opravil zgoraj omenjene obiske me je pa radovednost zanesla za občinskim gasilci.

V zgornjem desnem kotu sem jih našel, a glej glej, zelo debelo sem pogledal, eden se je medtem preoblekel v astronavta: bel pajac, larfa s kukalom, ves skrbno zadelan od nog do glave. Ja, saj to opremo čebelarji poznamo. Seveda sem ga nagovoril.

Pa menda ne lovite zdaj roje, ko je pomlad že mimo.

Tako sem zvedel, da se čebele rade naselijo v grobnice, niše, če le najdejo kako špranjo.

Tako so pod streho, nihče jih ne moti, nasprotno: spremila jih večni mir, medtem ko one pridno prinašajo dišeči nektar.

Ne vem če so občinski mogli rešiti kako čebeljo družino. Bolj je zgledalo, da so prišli pokončavati. Da ne bi bilo kakve nevšečnosti pri kakem pogrebu. Vedeli so povedati, da so nedavno te zlate, sončne krilatice do smrti opikale tri pse. Kar je lahko res, če so bile afriške.

A moje misli so ubrale čisto drugo pot. Ko sem prebral na nagrobniku ime pokojnika, Raul Fioramonti, sem si dejal: Dragi „Gorska roža“, ti ne veš kako te zavidam. Kot čebelar si ne morem domisliti lepšega počitka kot večni sen ob panjskem šumenu: da ti pritajeno pojte življenje in vse diši po medu. Glej, mnoga ljudstva so pokojnikom v grob devali hrano. Krščanska navada to ni, a cudež božji je tu: čebele te uspavajo in ti prinašajo kvintesenco vsega stvarstva, kajti božanski mleček je to.

Ob teh mislih sem se spominjal pesmi „Anoche, cuando dormía“, Antonia Machada. Takole pravi:

Anoche, cuando dormía,
soñé, ¡bendita ilusión!,
que una colmena tenía
dentro de mi corazón;
y las doradas abejas
iban fabricando en él,
con las amarguras viejas
blanda cera y dulce miel.

Ali v prevodu:

Sinoči, v spanju, sem sanjal
- o blaženi privid -,
da imam v srcu ulnjak.
Pa da so čebelice zlate
tam notri izdelovale
iz grenkih starih tegob
voljno mehek vosek
in sladek med.

Prav ti verzi so me zapeljali v zgoraj omenjene delirije

Spomin na dr. Petra Klopčiča

in povezave. Prisluhnili sem Fioramontiju – takrat sem že slutil, da je svoj čas moral biti čebelar – in mož me je takole nagovoril:

V večnem spanju sem sanjal...

O ne, saj ni bil sen,

resnično so v srcu rojile

čebelice zlate, medile.

Iz težkih časov tegob

so cedile pesmi in up.

Ali bi bilo zelo pregrešno, če bi Machadovo pesem navezal, na nek način, na Rudolfa Hanželiča? Ko bi počival v niši, kot njegov sodrug, bi čebele lahko njega obiskale.

Resnično pa je dr. Hanželič iz grenkob begunstva, izseljenstva in začetnega tujstva ustvaril otok domačnosti, pravi čudež izgubljene domovine, za nove priseljence. Kot medico smo pili dneve oddih v cordobskih gorah: se napili sonca, vode, svežine, zelenja, hribovja, steză in zvezd. Pesmi in tišine!

Hanželičev počitniški dom še nudi streho za zmerno ceno in z dobro postrežbo. Zakonca Rant-Breznikar imata pri tem verjetno več zaslug kot dobička. Februarja Dom že ni bil polno zaseden. Med gosti je bilo tudi nekaj domačinov, s katerimi smo se sijajno ujeli.

Hrana je bila izvrstna, saj sta moja vnuka, razvajena kot večina naših otrok, jedla vse od kraja. Priznanje gre vodstvu Doma in seveda predvsem upravnikoma Tomažu in Kristini.

(Konec)

PODATKI O MARŠALOVI IDENTITETI**Kdo je pravzaprav bil Josip Broz -Tito****FRANC ZOREC**

Imel sem dostop do različnih virov o Titovi identiteti, ki jih želim objaviti. Z vso iskrenostjo sem pripravljen sprejeti vsako opombo ali pripombo slehernega, ki bi o tem kaj več ali drugače vedel.

Ko je Gagarin letel okoli zemlje, sem v Buenos Airesu zjutraj šel čez most nad Riachuelo proti Dock Sudu, kamor sem hodil v službo. Ob zaboju za smeti sem opazil revijo Selecciones de Reader's Digest v kastiljsčini. Poleg nje je bil sovjetski časopis, tudi v španščini, kjer je bil članek o Titu, s katerim so bili tedaj Sovjeti sprti - spor, ki ga je Tito znal izkoristiti za zahodno ekonomsko podporo jugoslovanskemu komunizmu.

V časopisu je bila opisana Walterjeva -Titova življenska zgodba. Iz članka je razvidno, da se je Tito rodil v Odesi. Njegov oče, po rodu Jud, je imel trgovino z usnjem in čevljem, njegova mati pa je bila Rusinja. Študiral je v Kijevu, kjer je bil v organizaciji anarhistov, kasneje pa se je priključil boljševikom. Ob začetku prve svetovne vojne so mladi levičarski izobraženci z avstrijsko pomočjo organizirali odpor proti carju v Besarabiji. Rusi so nadnje poslali kozake, ki so jih popolnoma obkolili. Kadar so naleteli na Avstrije, so jih poslali v vojno ujetništvo, medtem ko so prijeti Ruse na mestu pobili. Ko je tovarš Walter videl kaj se dogaja, se je preoblekel v obleko mrtvega Avstrije. Prisvojil si je tudi njegove dokumente in tako postal Josip Broz iz Kumrovcia na Hrvaškem. Moral je biti precej bister, da se je znašel v tako težkem položaju. Odpeljali so jih v Sibirijo, k nekemu Tataru, ki je imel večjo prašicero. V družbi z mnogimi Hrvati se je naučil hrvaščine, vendar ga je naglas vedno izdajal. Sedemnajstega leta je ušel k sovjetskim revolucionarjem in se tam definitivno formiral v svetovnega revolucionarja.

Iz dnevnika La Prensa sem pozneje zvedel, da se je leta 1933 pojavi v Avstriji kot dovršen revolucionar. Naslednje leto je prišel s poljskim potnim listom v Argentino in bil v skupini, ki je za revolucijo okradla Banco Provincia v San Martinu. Ker ga je imela argentinska policija še vedno označenega kot roparja, ni obiskal Argentine, ko je kot jugoslovanski predsednik, s svojo osebno jahto Galeb potoval po Južni Ameriki.

Angleški zgodovinar Antony Beevor je pisal o španski revoluciji in pri tem omenjal štiri sovjetske generale, med njimi generala Walterja. Bili so neke vrste disciplinski politkomisarij v mednarodnih brigadah, kjer je bilo zastopanih 52 narodnosti. Po porazu v Brunete, to je 24. julija 1937, je Walter za ohranitev discipline dal postreliti 400 vojakov elitne brigade španskih komunistov. Antony Beevor ga opisuje kot zelo krutega človeka.

Njegovo pravo ime naj bi bilo Friderik Fridrikovič, kakor je v svojih raziskavah ruskih arhivov ugotovil Silvin Eiletz.

Neko soboto v letu 1965 sem v hudi nevihti čakal hčerko. Zaradi naliva smo se zatekli v prodajalnico zelenjave, katere lastnik je tudi čakal svojo hčerko. Prisotna sta bila še dva starša, od katerih se spomnimo nekega Poljaka invalida. Pogovor se je razvijal in vsak je priprovedoval svoja doživetja. Gospodar je povedal, da je bil zaprt v takrat znanih zaporih Caseros, kjer je sobival s Poljakom Walterjem, obtoženim

kraje banke v San Martinu, ki pa so ga po nerazumljivih pogajanjih izpustili in nekje druge zamenjali z drugimi priporniki.

Ko sem naslednji dan to priprovedoval gospodu Rudolfu Smersiju, me je prosil, naj grem k temu človeku in si vse zabeležim. Res sem šel naslednji četrtek. Ali kaj, človeka je bila v torek zadela kap, in v sredo so ga že pokopali.

Nekaj let preje sem delal mizarska dela nekemu Hrvatu, ki je bil svoj čas Titov osebni stražar. Pisal se je Vojdić. Spoznal sem se z njim dne 2.10.61 preko Andreja Turka iz Mirne, ki je bil poročen s Hrvatico in je prišel v Argentino leta 1936. Živel je v San Martinu na cesti Ituzaingo in Pueyrredon.

Vojdić mi je priprovedoval o pretepu ob prihodu prvih ustaških beguncov z ladjo M.B. Stewart v Retiro, ko so se istočasno vračali v Jugoslavijo Slovenci in Hrvatje z ladjo Partizanka (bivša Kraljica Marija, preimenovana proti koncu 1945 v italijanskem pristanišču Bari, kjer sem bil sam prisoten kot spremjevalec angleškega oficirja miss Briten). Iz te zgodbe poznam slovensko družino, ki je takrat šla domov, pa se je kmalu vrnila zaradi nemogočih razmer v povojni Sloveniji.

Vojdić je bil prepričan, da Tito ni bil Hrvat. Ko sva se zmenila za delo, sva v dolgem razgovoru prišla do popolnega zaupanja. Ne vem kako je on prišel do Tita in ga o tem nisem nikoli spraševal, da bi mu ne bilo nerodno zaradi pozicije, ki jo je dosegel v družbi. Zelo me je zanimala razloga, kako je „maršal“ spoznal svoj rojstni kraj. Stražarji so bili med seboj zaradi Tita zelo nezaupljivi. Njegov naglas ni bil nikdar hrvaški, zato so se ga bali in tudi drug drugemu niso zaupali. Vojdić je povedal da, ko so prišli v vas Kumrovac, je Tito stalno imel na jeziku „koliko se je spremenila“, „vedno se spreminja“, da je to „čeisto pozabil“, in še vedno v nedoločenem načinu. Ko so si ogledovali vas je pristopila stara ženica in ga takole pozdravila: „A ti si tisti, ki si padel iz tega drevesa in sem te prinesla v hišo“, in mu pri tem pokazala drevo. „O, kako je bilo, gospodža?“ jo je on z zanimanjem vprašal. Da bi mu bolje pokazala, ga je prijela za roko in peljala v hišo. Naenkrat je postala nezaupljiva in vsa bleda opazovala prisileca. Vsi smo čutili, da nekaj ni v redu. Postala je molčača. Stiskala je roko, za katero ga je držala. Spogledali smo se, kajti tudi Tito je opazil, da nekaj ni v redu. „O, skoraj bi pozabil“ reče. „Moram hitro v Zagreb“. Samo še malo gor in dol, pa smo odšli. Po kratkem času smo se vrnili na obisk v Kumrovac in sem povprašal po mam'ci. Odgovor je bil čisto kratek: „Ko ste odšli, so tudi mam'co odpeljali. Nihče ne ve zakaj, ne kam.“ Vendar se je zvedelo: tisti, ki je padel z drevesa, je bil brez prsta na roki, ker mu ga je slamoreznicica odbila. Tako mi je Vojdić potrdil, da Josip Broz ni bil tisti, ki se je sprehajal po Kumrovcu. Dodal je še, da je v Zagrebu živel brat Josipa Broza, za katerega pa Tito sploh ni vedel.

Vojdić je leta 1981 umrl v Villa Bosch, v bližini postaje Martín Coronado. Tudi Andrej Turk, žena in en sin so pomrli, drug sin pa še živi in sem ga pred dobrim letom obiskal.

Kdo so to Brozi? Dedijer v svoji knjigi o Titu priproveduje, da so pred nekako 450 leti prišli iz Istre in se naselili v Kumrovcu.

Tudi angleški diplomat, ki je pisal o Titu, trdi: „Nemogoče je, da bi kdo, ki je po poklicu kovinar, v zreli dobi tako spremeno gibal z rokami in igral klavir“.

Od direktne zanesljive priče sem slišal sledečo zanimivo pripoved: „V zmešnjavi, ki je nastala ob nemškem napadu v Drvar se nas je v neko lukanju zateklo dvanajst partizanov, med nimi tudi Tito. Imeli smo tri nahrbtne hrane. Tito je

**G. JOŽE
RAZMIŠLJA**

Bolezen in starost

Bolezen je pomanjkanje zdravja. Kdo ni tej podvržen? Prej ali slej vsak osebno, ali da trpi z drugimi. Starost, ki je en način telesnega oslabljenja, ne pride sama, pravijo Argentinci.

Bolezen ni odvisna od let življenja. Podvrženi so ji mladi in odrasli. Že otroci nas na to dostikrat opozarjajo.

Na noben način ni prijetno biti bolan. Vsi zavračamo telesno in duševno trpljenje, ker nismo bili ustvarjeni zanj, ampak ravno nasprotno.

Boli nas tudi, če so drugi bolni in jim skušamo pomagati. Tako posnemamo apostola Pavla, ki je dejal, da je vsem postal vse, da joka z jokajočimi in se veseli z veselimi.

Ne izgubimo iz spomina, da je bolezen včasih, ne vedno, kazen za greh. S trpljenjem na bolniški postelji popravimo marsikaj nepravilno storjenega. Mnogokrat nas bolezen in trpljenje, ki ga ona povzroča, privede nazaj k Bogu. Mnogi ravno v bolnišnicah ponovno najdejo Boga. On to dopusti kot sredstvo vrnitev v Očetovo hišo.

Ni pa vedno bolezen in trpljenje kazen za greh. Dokaz za to je sam Jezus, ki ni imel nobenega greha, pa je s trpljenjem zadostil za grehe vsega človeštva.

Vse to lahko darujemo za tiste, ki so v nevarnosti za svoje zveličanje. S strahom in trepetom delajte za to, pravi sv. Peter. Ker mnogi tega ne razumejo, jim moremo mi pomagati z našo bolezni, ko prenašamo trpljenje s potrežljivostjo in vdanostjo v božjo voljo. Tako smo lahko koristni tudi drugim.

Če že en kozarec vode ne bo ostal nepoplačan, kaj moremo reči, če neprijetno bolezen, darujemo v ta namen.

S trpljenjem smo Jezusu podobni, kar je prav gotovo velikega pomena. Istočasno pa pomagamo bližnjim, da se vrnejo in ostanejo na poti v večno veselje.

dobil vsak dan eno porcijo, ostali pa nič. Položaj je bil zelo napet, a k sreči so se po treh dneh Nemci umaknili. Potem smo tudi mi prejemali hrano. Tako „dober“ človek je bil Tito. Posebno važna zanj je bila torbica z dokumenti, za katero smo celo postavljeni v nevarnost svoje življenje. Tam je bilo zapisano, kdo je in od kod“.

Danes je ta torbica gotovo kje v Beogradu ali v Ljubljani. Za zgodovino bi bilo važno, da ti dokumenti, za katere mora vodstvo slovenske partie vedeti, ne ostanejo skriti.

Po vojni sem bil osebni stražar in spremjevalec zvezne angleškega oficirja miss Briten, katero sem že zgoraj omenil. Ona je imela istočasno zveze s kraljevo in s Titovo ambasado v Italiji. Od takrat me nobena stvar več ne preseneča. Na poseben način mi je v spominu ostala ta angleška dvoličnost. Za primer omenim Grčijo, kjer so skupno z grškimi četniki in domobranici (narodne straže) izganjali komuniste in v Atenah znova vzpostavili demokratično monarhijo. V Jugoslaviji pa so isti Angleži dobavljali orožje Titovim partizanom.

Toliko je meni znano o tej znameniti osebi, ki je našemu narodu doprinesla neizmerno gorja. Kdor bi o tem kaj več vedel, naj napiše. Za zgodovino bo koristno, da se Titova identiteta čim bolje razjasni.

mo pogačice in jih na vsaki strani popečemo do dve minut in oziroma toliko časa, da svetlo porjavijo. Pečene odcedimo na papirnatih brisačkah, malo ohladimo in ponudimo.

KROMPIRJEV PONVIČNIK

Sestavine: 1 velik kuhan krompir, 2 rezini mesnate slanine, 4 jajca, 30 g masla, 3 žlice naribana trdega sira.

Olupljen krompir narežemo na 1 cm velike kočke. Slanino narežemo na trakte. Jajca ubijemo v skledi in jih stopemi z metlico. V ponvi segrejemo maslo, da se stopi in zavrstí ter popražimo slanino. Dodamo krompir in med praženjem nenehno mešamo. Pražimo okoli 5 minut, da krompir lepo porjaví. Prilijemo stopena jajca in jed pečemo približno deset minut na tihem ognju in pokrito s pokrovko. Odstavimo z ognja in prižgemo žar v pečici. Med segrevanjem pečice ponvičnik potresememo z naribanim sirom. Ponev nato postavimo pod žar v pečico in ponvičnik opečemo tako, da se sir stopi. Po pričakovanju treh minutah ponvičnik vzamemo iz pečice, ga narežemo na trikotne kose in ponudimo.

DRUŽINSKA KUHINJA**Za mlade gurmane**

Otroci zelo radi večkrat na dan kaj pojedo, zato jih s primerno hrano lahko navadimo, da bodo zdravo jedli. Tukaj je nekaj zabavnih receptov, ki prinašajo okuse z različnih koncev sveta in bodo zamikali tudi najbolj izbirčne otroke. Nedvomno pa bodo jedli bolj tekstile, če jih bodo poskusili pripraviti kar sami, seveda pod budnim očesom odraslega člena družine.

JESENSKE VEJICE IN LISTI

Za liste: 110 g olupljenih in na kose narezanih bučk, 1 manjša paprika, 1 rdeča čebula, 4 paradižniki češnjevec, 2 žlizi oljnega olja, 1 žlica balzamičnega kisa, 50 g solatnih listov.

Za vejice: 100 g listnatega testa, 30 g naribana trdega sira.

Za preliv: 2 žlizi majoneze, pol žlizke zrnate gorčice, 1 strok česna, sol.

Pečico segrejemo na 190°C. Bučke, papriko, čebulo in paradižnik češnjevec narežemo na poljubno velike kose in jih postavimo v pomaščen pekač. Pokapamo z oljem in balzamičnim kisom ter 25 minut pečemo v pečici. Kose

vmes enkrat obrnemo. Medtem naredimo palčke oziroma „vejice“. Listnato testo položimo na pomokano ploskev, ga razvaljamo na 1 cm debelo in narežemo na poljubne dolge trakove. Zložimo jih v naoljem plitev pekač in potresememo s sirom. V zgornjem delu pečice jih pečemo približno deset minut, da postanejo hrustljavi in se obarajo. Medtem pripravimo preliv tako, da zmešamo sestavine in stisnjen česen. Krožnik lepo obložimo s solatnimi listi in nanje položimo kose pečene zelenjave, poleg pa ponudimo sirove „vejice“ s prelivom.

POGAČICE IZ PIŠČANČJEGA MESA

Sestavine: 500 g mletega piščančjega mesa, 1 jajce, 2 skodelici drobtin (400 ml), 50 g pretlačene skute, olje za pečenje.

Zmleto meso, jajce, 1 skodelico drobtin ter skuto damo v skledo in dobro premešamo. Iz mešanice oblukujemo približno 24 kroglic, jih rahlo sploščimo v pogačice in nežno povaljamo po ostalih drobtinah, da jih prevlečemo. V ponev nalijemo toliko olja, da sega 1 cm visoko in ga segrejemo na srednje močni vročini. Na vroče olje položimo

NOVICE IZ SLOVENIJE

ZA ZASLUGE

Predsednik republike Danilo Türk je z Redom za zasluge odlikoval bivšega ravnatelja Slovenske gimnazije v Celovcu Reginalda Vospernika, radio Murski val ter folklorno skupino KUD Beltinci. Kot je poudaril v nagovoru, jih je odlikoval za njihov prispevek h kulturnemu razvoju Slovenije.

KOMISIJA NE BO ODBOR

Komisija državnega zbornika za poslovnik je obravnavala pobudo za preimenovanje in prekategoriziranje komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu v pristojen odbor. Pobude ni sprejela, pri čemer je predsednik komisije za poslovnik Anton Anderlič za STA pojasnil, da ima komisija po sedanji ureditvi večjo težo, kot bi jo imel odbor.

KONČNO VINJETE ZA EVROPO?

Vlada bo Državnemu zboru predlagala spremembo zakona o javnih cestah, ki predvideva uvedbo sedemdnevnih vinjet po ceni 15 evrov, ukinitve polletnih vinjet in letno vinjetno po ceni 95 evrov. V opozicijski SDS vladi očitajo, da je z uvedbo kratkotrajni vinjet popustila Evropski komisiji, v Bruslu pa formalno o odločitvi Sloveniji še niso obveščeni.

NOVI POTNI LISTI

Vlada je na seji pripravila novo zakon o potnih listinah, s katero uvaja biometrične potne listine druge generacije, ki bodo vsebovale tudi prstne odtise. Nove potne liste naj bi začeli izdajati junija, veljavnih dokumentov pa državljanom ne bo treba zamenjati, saj jih bo mogoče uporabljati do poteka veljavnosti.

ČEBELI IN KONSERVATORSTVO

Čebelarski muzej v Radovljici, ki je s svojim bogatim gradivom postal ena od znamenitosti kraja in celotne države, letos praznuje 50-letnico delovanja. V okviru tega so v radovljški graščini odprli dokumentarno razstavo o zgodovini muzeja in pripravili recital Čebela, žlahtna spremljevalka slovenske kulture.

Za odkritje in prenovo baročne dvorane v omenjeni radovljški graščini pa je Nika Leben prejela Steletovo priznanje.

KDO NAS BO ZAŠČITIL PRED NJIMI?

Rdeči in beli bizejčan sta se pridružila doslej zaščitenim slovenskim vinom cvičku, teranu, belokranju in metliški črnini. Minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Milan Pogačnik je že podpisal pravilnik o vinu z oznako PTP (priznano tradicionalno poimenovanje) za rdeči in beli bizejčan. Z objavo v Uradnem listu 23. marca se tako odpira novo obdobje za bizejško-sremiška vina.

PO SVETU

VKLJUČITEV V FRANCIO

Prebivalci otoka Mayotte v Indijskem oceanu so na nedeljskem referendumu z veliko večino potrdili popolno vključitev otoka v Francijo. Otok, ki leži v otočju Komori med Madagaskarjem in celinsko Afriko, bo tako leta 2011 postal 101. francosko okrožje. Mayotte se bo tako pridružil širim čezmorskim okrožjem, ki so del Francije, tamkajšnji prebivalci, ki so večinoma muslimani, pa upajo, da jim bo to prineslo večje socialne ugodnosti ter gospodarsko trdnost in večji dohodek od turizma.

MADŽARSKA

Dosedanji madžarski minister za gospodarstvo Gordon Bajani bo najverjetneje postal predsednik prehodne vlade, ki bo Madžarsko vodila do volitev prihodnjo pomlad. Kot poročajo tuje agencije, Bajani ni član nobene stranke, je pa blizu doslej vladajoči socialistični stranki, ki ga je na ta položaj tudi predlagala. Njegovo kandidaturo so potrdili tudi nekdanji zaveznički socialistov vladajoči koaliciji, liberalna Zveza svobodnih demokratov.

PRISELJENCI V EU

Po dolgotrajnih pogovorih so v Evropskem parlamentu sprejeli direktivo, ki ureja vprašanje ilegalnih priseljencev. Ti v Evropo prihajajo predvsem iz afriških držav in predstavljajo velik problem. Direktiva ilegalne priseljence spodbuja, da bi se prostovoljno vrnili v svoje matične države, na novo pa ureja tudi minimalne standarde v zvezi z zaporno kaznijo ter njihovim izgonom. Tako najvišja zaporna kazneni znaša 6, pod določenimi pogoji pa se lahko zviša na 12 mesecev. Prepoved vstopa traja 5 let, razen v primeru, da izgnana oseba predstavlja grožnjo splošni varnosti. Države članice si pridržujejo pravico, da preprečijo preklicje.

ITALIJA

Italijanski premier Silvio Berlusconi je naredil nov korak v smeri poenostavitev politične situacije v Italiji in utrditi svojega položaja na vrhu desnosredinskega tabora.

PISALI SMO PRED 50 LETI

NOVA RAZSTAVA BOŽIDARJA KRAMOLCA

Slovenski akademski slikar Božidar Kramolc, ki živi stalno v Toronto v Kanadi, in ki je bralcem Svobodne Slovenije znan tudi po svojih vsakoletnih močnih črticah in novelah v Zborniku-Koledarju Svobodne Slovenije - nekaj letnikov tega Zbornika je tudi opremil -, je priredil v Torontu novo razstavo svojih umetnin.

Razstava je bila v znani umetniški Picture Loan Society galeriji od 14. do 26. marca. Predstavljal je izbor Kramolčevih oljnati slik zadnjih dveh let. Štirinajst slik je bilo večjega formata — dve celo zelo veliki -, ena pa je bila majhna. Poudarek na vseh slikah je bil v barvi in kompoziciji. Večina slik predstavlja pokrajine, po mnemu obiskovalcev te razstave pa so najboljše štiri studije sončnih rož, ki so zopet izbor približno 12 kompozicij na isto temo. (...)

SLOVENCI V ARGENTINI

so slovenski rojaki tudi letos, kjer je le bilo mogoče, praznovati po domačih slovenskih običajih. Že na cvetno nedeljo so slovenski otroci v strnjeneh slovenskih naseljih med oljčnimi vejicami nosili k blagoslovu tudi prave slovenske butare, ki so pri domačinah vzbujale pozornost. Na veliki teden so se rojaki udeleževali cerkvenih obredov tako v svojih župnih cerkvah, veliko jih je pa prihajalo vsak večer tudi v Slovensko kapelo na Ramon Falcon, kjer je pri vseh obredih tega tedna pel Slovenski peski zbor Gallus. V tej kapeli je bilo v soboto opolnoči tudi slovesno vstajenje. Pri polnoči maši je pel zbor Gallus slovenske velikonočne pesmi.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini g. Boga Urbančiča in njegove žene ge. Mance roj. Skvarča so dobili sina. Družino g. Rajka Urbančiča in njegove žene ge. Frančiške roj. Bergant je razveselila hčerka. V družini g. Zvonimirja Peroviča in njegove žene ge. Marije roj. Šušteršič, se je pa rodil sin prvorjenec Anton. Srečnim družinam naše čestitke.

RAMOS MEJIA

Desetletnica slovenske službe božje v Ramos Mejia
Letošnje velika noč je bila še posebni velik praznik za vse Slovence v Ramos Mejia ter okolici. Saj praznjujemo desetletnico, odkar imamo na naši farni cerkvi, v kateri ima častno mesto tudi naša Brezjanska Marija, redno slovensko službo božjo. (...)

Svobodna Slovenija, 2. aprila 1959 - 14

Pred približno 6 tisoč delegati je bila namreč tretji dan zasedanja uradno ustanovljena nova stranka Ljudstvo slobode, Berlusconi pa je bil izvoljen na njeno čelo. Cilj nove stranke naj bi bila modernizacija države, izgradnja premožne in učinkovite Italije, ki bi lahko v Evropi in svetu igrala glavno vlogo.

JAPONSKA

Japonski varnostni svet je dal zeleno luč vojski za sestrelitev morebitne severnokorejske rakete, ki bi ogrožala japonsko ozemlje. Severna Koreja v začetku aprila načrtuje izstrelitev komunikacijskega satelita, vendar njene sosedne menije, da bo v resnici šlo za preizkus rakete dolgega dosegja. Japonski obrambni minister Jasukazu Hamada je poudaril, da bo njegova država ukrepala le, če bo raketa predstavljal neposredno grožnjo.

GLOBALNA AKCIJA

Ameriški finančni minister Timmota Geitner je prepričan, da je široko koordinirana globalna akcija ključna za izboljšanje kreditnih tržišč, ki so utrpela škodo, svet pa bo na ta način izšel iz recesije. Finančni minister še poudarja, da želi administracija ameriškega predsednika s hitrim odzivom kongresa na zakonodajo ponuditi možnosti finančnim hišam, katerih propad bi škodoval ameriškemu gospodarstvu.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Proprietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alenka Godec /

Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR

BUENOS AIRES - ARGENTINA / Teléfono: (54-11) 4636-0841 / 4636-

2421 (fax) / e-mail: eslovenia@sinetis.com.ar

Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / Urednik: Tone Mizerit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Božidar Fink, Neda Vesel Dolenc, France Zorec in Vinko Rode.

Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

RESUMEN DE ESTA EDICIÓN

CARTA ABIERTA AL PRESIDENTE

En este número se publica la carta abierta que envió el Dr. Božidar Fink al presidente de la República de Eslovenia, Danilo Türk con relación a las declaraciones de éste último en referencia al hallazgo en la mina de Santa Barbara en Huda Jama. Recordemos que en la galería de la mina se hallaron cadáveres, algunos de ellos momificados. Los restos pertenecerían a personas asesinadas luego de la segunda guerra mundial. En la carta el Dr. Fink, entre otras cosas espera que el presidente evalúe el pasado de una forma clara y objetiva, que plantea la misma compasión a todos los que han sufrido y continúan enfrentando las injusticias y que se comprometa a reparar los daños, también aquellos que afecten el honor de las personas después de décadas de ser señaladas como traidores a la patria. (Pág. 1)

MINISTRO ŽEKŠ EN CANADÁ

El ministro para los eslovenos por el mundo, Boštjan Žekš, visitó a los eslovenos de Canadá. El viaje de cinco días, comenzó el pasado viernes en Toronto, donde se reunió con importantes representantes de las asociaciones esloveno-canadienses, la comisión cultural y el Congreso esloveno. También conoció el curso esloveno y el hogar de ancianos. El ministro Žekš recorrió el Canadá junto con el embajador esloveno en Ottawa Tomaž Kunstelj. (Pág. 1)

INZKO

El hasta ahora embajador austriaco en Eslovenia, Valentin Inzko tomó oficialmente, el pasado 27 de marzo en Sarajevo, las funciones de un Alto comisionado de la comunidad internacional en Bosnia y Herzegovina. El oriundo de la región eslovena de Carintia, ocupará una posición, que es comparable con la de presidente o gobernador de un Estado. Valentín Inzko, asistió a la reunión del Comité permanente del consejo de aplicación de la paz en Bosnia y Herzegovina. En dicho encuentro, obtuvo la última luz verde para ocupar el cargo durante un año. Recordemos que Inzko sucede a Miroslav Lajčák que desde enero pasado es el ministro de relaciones exteriores de Eslovaquia. (Pág. 2)

QUIÉN FUE VERDADERAMENTE TITO

Franc Zorec nos enumera una serie de hechos vinculados con la verdadera identidad de Josip Broz — Tito. Desde un comienzo pide que, quien conozca otros datos o tenga alguna información diferente, se la haga llegar. Entre las situaciones que describe hay un artículo de un diario soviético que relata la vida de Walter - la historia de vida de Tito. Allí se afirma que es de nacionalidad rusa y que frente a una muerte segura, tomó el uniforme y la identidad de un soldado austriaco - Josip Broz, nacido en Croacia. En el diario La Prensa leyó que entró a la Argentina con pasaporte polaco y formó parte en el asalto al Banco Provincia de San Martín, para la revolución. Entre otras situaciones Zorec relata que realizó trabajos de carpintería para un croata que fue en su momento personal de guardia de Tito. Éste descree que Tito fuera croata y recuerda como el "mariscal" paseó por su lugar de nacimiento... (Pág. 4)

IDIOMA ESLOVENO EN LA PLATA

Está abierta la inscripción para el curso inicial de idioma esloveno en la Facultad de Humanidades y Ciencias de la Educación de la UNLP. Las actividades se desarrollarán los días **martes de 19 a 22 hs.**, y comenzarán a partir del **7 de abril de 2009**.

Serán quince encuentros que se realizarán en las siguientes fechas del corriente año: 7 de abril; 28 de abril; 5 de mayo; 19 de mayo; 2 de junio; 16 de junio; 11 de agosto; 25 de agosto; 8 de septiembre; 22 de septiembre; 6 de octubre; 27 de octubre; 3 de noviembre; 17 de noviembre; 1º de diciembre.

De 19 a 20 hs. las clases se dictarán en el aula 405 (4º piso), y de 20 a 22 hs. en el aula 306 (3º piso). El curso es gratuito (los alumnos tendrán que abonar para el material de estudio). Cupos limitados.

Para la INSCRIPCIÓN, el Departamento de Lenguas modernas de la FaHCE, Calle 48 e/ 6 y 7, 1900 La Plata (<http://www.fahce.unlp.edu.ar>; deptolm@fahce.unlp.edu.ar, tel. 0221-423-0125 int. 144). No se necesitan conocimientos previos. El curso está destinado a los adultos: se admiten alumnos que tengan más de 18 años de edad o que ya han terminado los estudios secundarios.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Nacionalna Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 180, pri pošiljanju po pošti \$ 245, Bariloche \$ 215; obmejni države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države.

Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040. - E-mail: info@vilkos.com.ar

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153	

MALI OGLASI

TURIZEM

TURISMO BLED
EVT Leg. 12618

Dis. 2089

de Lucia Bogataj

H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo

Tel. 4441-1264 / 1265

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželić“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leta. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiatrer, Konzultor v Ramos Mejía, Tabladi in Belgrano. Ordinira ob ponedeljkih in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14 ure. Prijava na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-6942-7574.

ZOBOZDRAVNIKI

Dra. María Florencia Dekleva - Especialista en ortodoncia - Av. de Mayo 108 dto. 2; Ramos Mejía - Tel: 4656-8762 - Cel: 15-50571891

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar. - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Lunes y jueves de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

OBVESTILA**SOBOTA, 4. aprila**

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Predavanje za visokošolce. Jože Novak bo govoril o temi: „Problem Palestina-Izrael v Gazi“, ob 20. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 5. aprila:**Cvetna nedelja**

V Rožmanovem domu, blagoslov butaric in oljk, sv. maša in nato kosilo.

NEDELJA, 12. aprila:**Velika noč****ČETRTEK, 16. aprila:**

Z.S.M.Z. iz San Martina lepo vabi na mesečni sestank v domu, ob 16 ur. Imeli bomo razgovor z diplomiranim časnikarjem g. Tonetom Mizeritom. Vsi, posebno tudi možje, lepo vabljeni!

SOBOTA, 18. aprila:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Članska večerja v Slomškovem domu.**NEDELJA, 19. aprila:****Misijonska tombola** v Slovenski vasi.**ČETRTEK, 23. aprila:**

43. redni občni zbor Zveze slovenskih mater in žena, ob 15.30 uri v Slovenski hiši. Na njem bodo tudi volitve novega odbora.

SOBOTA, 25. aprila:

Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 26. aprila:

Občni zbor Zedinjene Slovenije, po sveti maši v Slovenski hiši.

DAROVALI SOV dobrodelni saklad Zveze slovenskih mater in žena sta darovali ga. Julijana Zupan 1.000.- pesov v spomin sestri, ki je umrla v domovini; ter ga. Jožica Peternel 200.- pesov v spomin možu. **Bog plačaj!**

Lepo velikonočno darilo
je knjiga
„Las delicias de Mira“
v založbi Zveze mater in žena.
Po \$ 50.- jo lahko dobite v Slovenski hiši
in pri krajevnih predsednicah.

SLOVENCI IN ŠPORT**ŠE VEDNO V IGRI**

Slovenija in Češka sta v igri za kvalifikacije za svetovno prvenstvo v Južni Afriki 2010 izenačili brez zadetkov.

Slovenske barve so branili: J. Handanović, Joškić, Fileković, Mavrič, Česar, Kirm, Koren, Komac (od 85. Mejač), Šišić (od 83. Žlogar), Novaković, Dedić (od 67. Ljubljankić). Selektor Matjaž Kek je imel v pripravah na to tekmovo precej nepričakovanih težav. Zaradi poškodb in bolezni so manjkali Samir Handanović, Miran Burgič, Dalibor Stevanović, Dominic Maroh, Aleksander Radosavljević in Valter Birsa, zaradi kartonov pa Branko Ilić, Mišo Brečko in Marko Šuler. Tako je bil selektor primoran poiskati rešitve predvsem v zadnjem vrsti. Ob Boštjanu Cesarju je na sredini obrambe zairgal Suad Fileković, na levem boku Bojan Jokić, na desnem pa Matej Mavrič. Na začetku tekme obramba ni imela pretežkega dela, v napadu pa je po dolgih podajah pretil hitri Zlatko Dedić.

Kot rečeno, so Slovenci proti Čehom dobili točko, toda tako kot na prvi tekmi

na Češkem, ki so jo nesrečno izgubili z 0:1, tudi tokrat obstaja občutek, da bi predvsem po zaslugu prvega polčasa lahko vpisali zmago. Predvsem Zlatko Dedić in Milivoje Novaković sta češki obrambi napravila kar nekaj skrb, a predvsem po zaslugu Petra Čečha njuni streli niso našli poti v mrežo. Vseeno pa remi s Čehi slovenske nogometne ohranja v igri za preboj na SP 2010, bodo pa morali nekaj več pokazati v naslednji igri proti neugodnim Severnim Ircem.

Trenutno je po šestih igrach na prvem mestu Severna Irska z desetimi točkami, na drugem mestu je Slovaška (4) z devetimi, tretje pa si delita Češka in Slovenija (5) z osmimi. Predzadnji so Poljaki s sedmimi, San Marino pa zadnji s petimi točkami.

Z DRSLAKAMI
V FINALO

Slovenski umetnostni drsalc Gregor Urbas je uspešno prestal kratki program na svetovnem prvenstvu v Los Angelesu. Urbas so sodniki namenili 58,70 točke, kar je zadostovalo za 22. mesto. V prostem programu je nastopilo 24 drsalcev, za finalni nastop v prostem programu pa je dobil 109,01, točke, kar je bilo nazadnje s skupnim izkupičkom 167,21 točke dovolj za končno 21. mesto.

Urbas je tekmoval v boljši skupini, saj je v zadnjih dveh sezona dosegal najboljše slovenske uvrstitve

OSEBNE NOVICE**Krst**V cerkvi sv. Nikolaja v Mendozi je bil krščen Matías Tripoli; očka je Adrian, mamica pa Marija Marta Bajuk. Botra sta bila Marija Elena Bajuk in Sergio Tripoli. **Srečni družini! Iskreno čestitamo!****Smrt**V Mendozi je umrla ga. Marija Kosanc por. Hirschegger (Mama Minka) (90). **Naj počiva v miru!****VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI**
31. marca 2009

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,33 US dolar
1 EVRO	1,67 KAD dolar
1 EVRO	4,95 ARG peso

ve (npr. deveto mesto na evropskem prvenstvu v Varšavi, 11. mesto na EP v Zagrebu, 17. mesto na SP v Göteborgu). S tem si je priboril zadostno število točk za letošnje kvalifikacijsko tekmovanje v Los Angelesu in se boril za finale med najboljšimi. Urbas je izpolnil cilj z uvrstitevijo v finale, v katerem pa ni popravil najboljšega individualnega dosežka in najboljše slovenske uvrstiteve - lanskega 17. mesta na velikih tekmovanjih.

PLAVANJE

Plavalec Damir Dugonjič je na vseameriškem studentskem prvenstvu NCAA v College Stationu po pričakovanjih zmagal na 100 jardov prsno, ob tem pa z izidom 50,86 še enkrat popravil "odprt" rekord ZDA, ki velja tudi za neuradni svetovni rekord v jardskem bazenu. "To je bila prava tekma, na koncu pa sem zmagal z veliko prednostjo in novim rekordom. Izida sem se tudi sam zelo razveselil. Pred finalom sem imel kar precej treme, saj sem imel najboljši prijavljen izid in zmago sem si res žezel. Na koncu je bil strah odveč, saj se tukaj počutim res izredno, plaval sem dobro in zmagal," je svoj nastop pokomentiral Dugonjič.

Škofjeloški pasijon se bo podal na mestne ulice

Mesto Škofja Loka se je v soboto 28. marca ob 20. uri s prvo letošnjo uprizoritijo Škofjeloškega pasijona vrnilo v biblijski čas Kristusovega trpljenja, ki ga je poustvarilo okrog 800 amaterskih igralcev.

S svečami osvetljeno srednjeveško mesto je preplavila procesija, kakršno si je v svojem delu pred 300 leti zamislil pater Romuald Marušič.

Sobotna premiera je bila prva v vrsti osmih predstav, ki naj bi v postnem velikončnem času v Škofjo Loko skupaj privabilo 30.000 ljudi. Ta številka se opira tako na prodajo vstopnic kot na zadnjo uprizoritev Škofjeloškega pasijona, ki je bila pred kar devetimi leti, saj je postavitev pasijonske igre na mestne ulice povezana s precešnjim finančnim in organizacijskim vložkom.

Pasijonske igre v spomin na Kristusovo trpljenje, ki so jih od leta 1721 v Škofji Loki pripravljali kapucini, imajo zaradi izvirnosti in nenavadne obsežnosti ter poteka v slovenskem jeziku velik pomen za slovenstvo, saj predstavljajo začetek narodne slovenske dramatike. Sprevodni red in slovenski spev je sestavil pater Romuald in tudi igralci niso bili tuji, ampak slovenski meščani in kmetje iz vasi okrog Loke.

V času baroka je bil pasijon odigran le nekajkrat v letih 1721, 1727 in 1728. Z dekretom cesarja Jožefa so bili nato konec leta 1782 odpravljeni skoraj vsi cerkveni sprevodi in tedaj so na Kranjskem popolnoma prenehali tudi z dramatičnimi igrami velikega petka. V obliki, v kakršni se je izvajal v času zapisa v 18. stoletju, pa je bil pasijon prvič ponovljen leta 1999 in nato še leta 2000.

Glavni cilj režije pasijona, ki jo je tokrat vodil ljubiteljski režiser Borut Gartner, pa tudi v letošnji uprizoritvi ostaja čim večja ohranitev avtorjevih režijskih napotkov in čim bolj verodostojna obnovitev pasijona oziroma rekonstrukcija iz obdobja baroka v jezikovnem, prostorskem, scenskem, kostumskem in igralskem pogledu.

Pasijonska igra se je v dveh urah odigrala na štirih prizoriščih v mestu, v katerem je bil zaradi tega ohromljen promet. Ker se predstava Škofjeloški pasijon v celoti dogaja na prostem, pa je lahko v primeru dežja odpovedana. Za ta primer so organizatorji pripravili nadomestne termine predstav po 19. aprilu, ko je načrtovana zadnja v vrsti predvidenih ponovitev.

56. MISIJONSKA VELETOMBOLA
SLOVENSKE SKUPNOSTI V ARGENTINI

„.... da bi si prislužil Kristusa in se znašel v njem.“ (Flp 3,8)

19. aprila v farni šoli „Marije Kraljice“ v Slovenski vasi

11:30: sv. maša

13: kosilo

15: Tombola

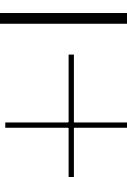
Prijava za kosilo 4267-5933 (Ciril Jan) - 4267-1083 (Peter Rot)

Rožmanov Dom

Vabi 5. aprila

NA CVETNO NEDELJO

- ob 11,30: blagoslov butaric in oljk ter sv. maša za pokojne in dobrotnike
- po maši družinsko kosilo

Prijava 4669-1500
Martin Fierro 4262 San JustoBog ji večni pokoj daj
večna luč ji sveti naj
v miru naj počiva
sveti raj uživa.

Z žalostjo sporočamo, da je dne 28. februarja, v 90. letu starosti, odšla po Božje plačilo, naša draga mama, babica in prababica, gospa

Marija Kosanc por. Hirschegger
(Mama Minka)**Žalujoči:**

sinovi: Mihail, Friderik, Gabrijel, Gašper in Peter;

hčere: Paulina, Magdalena, Zalka, Bernarda in Veronika

s soprogami in soprogi.
Enako 48 vnukov in 30 pravnukov,
ter vse ostalo sorodstvo.

Argentina, Italija, Nizozemska, ZDA, Slovenija